EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Paisatge | Ignasi Cebrian | Actualitzat el 11/05/2020 a les 09:46

La natura

NATURA URBANA.Â Giorgio Celli va ser un conegut ecÃ²leg, entomÃ²leg, professor, escriptor i polÃ-tic italiÃ . A mÃ©s, era un gran divulgador de temes de natura, sobretot, de zoologia, i un combatent i actiu ecologista. Va lluitar contra l'Ãºs dels pesticides quÃ-mics i a favor de la lluita biolÃ²gica. AquÃ-, m'agradaria comentar -o parafrasejar- alguns dels versos d'un poema breu de Celli, titulat "El Tigre".Â
La salvatge natura del rodal de Manresa.

Massa sovint sento atribuir a la natura un seguit de qualitats. Els interlocutors no les defensen mai totes a l'hora, sempre donen prioritat i importància a la que s'adiu més als seus arguments. Dos exemples clars: la natura és sàvia i la natura és bella. Celli, en el poema, es val de la sinécdoque com a figura retòrica, és a dir fa servir una part de la natura, el tigre, per a parlar del tot. En un dels versos diu: «Hi ha qui pensa que la natura és bona i acaba dins de la boca del tigre». Ve a dir que la cofiança excessiva amb la natura ens pot matar. I la por també. Celli ens ho manifesta: «Hi ha qui pensa que la natura és maligna i mata a trets de fusell el tigre». Entre la confiança total i la por, hi ha un terme mig.

Bella és el clàssic adjectiu atribuit a la natura. Adorat per molts fotògrafs de natura i per documentalistes de la BBC i del "National Geographic". El poeta detalla: «Hi ha qui pensa que la natura és bella i fica engabiat en un zoo el tigre». Aïllem la bellesa dins d'una gabia que no ens permet veure res més. Celli aclareix en un dels versos que «hi ha qui pensa que la natura és en perill i fa un oasi de protecció del tigre». Certament, fins ara ens hem dedicat a protegir petits trossets de natura que està en perill, trossets envoltats d'artificialitat no sostenible. Si no tenim una visió mes global, qui estarà en perill serem els humans. Que, per molt que fem parcs naturals, si no fem una gestió global del la natura, no ens en sortirem.

La natura és diferent segons qui l'observa, la mira, l'analitza, la descriu, la necessita, la venera... Tothom té una visió subjectiva de la natura en funció d'interessos personals. Les societats i els països també. Segons què penses de la natura sabrem una mica com ets. Aquestes són les lliçons que podem aprendre del poema de Celli.